

РЕШЕНИЕ

№ 831

гр. Стара Загора, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря Маргарита Огн. Н.а
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20225530101088 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален
кодекс /ГПК/.

Ищцата Т. Г., нейният съпруг М. Г. и техен приятел на 23.06.2021 г.
около 23.30 часа, се прибирали пеша от празненство, като тръгнали от
кръстовището на ул. ***** и бул. *** в посока запад. Движили са се по
южния тротоар на ул. ***** и са завили на юг по ул. *****, за да стигнат до
южния вход на жилищния блок на ул. *****, където преди няколко
години закупили ново жилище. По цялата дясна страна на уличното платно на
ул. ***** имало паркирани автомобили, а така също и на отделни места от
десния тротоар по посока на тяхното движение. Същото е било и
положението на левия тротоар по посока на тяхното движение, като по този
начин единствено възможното място за придвижването им е било на
уличното платно. По принцип ул. ***** в участъка между ул. ***** и ****
била безопасна за придвижване, поради слабия трафик и обстоятелството, че
в южната си част улицата била затворена от жилищния блок, намиращ се на
ул. ****. В същото време улицата била много слабо осветена, като С.ата

идваща от уличната лампа, намираща се до блока на ул. **** била скривана от короните и листата на големите дървета. Тримата са вървели спокойно и са си говорили, като внезапно десният крак на ищцата хлътнал в дупка на уличното платно, при което тя изпитала остра и внезапна болка. Оказало се, че кракът ѝ е пропаднал в шахта, която се намирала почти на средата на уличното платно, непосредствено срещу сградата на трафопоста, която се намирала южно от къщата на ***. При направения бърз оглед установили, че се касае за кръгла канализационна шахта, чийто капак е пропаднал на повече от 10 см. от нивото на уличното платно. Пред самия трафопост имало контейнер за отпадъци, чийто капак бил свален на тротоара, като този капак и множеството разпилени отпадъци препятствали възможността да се минава по тротоара до трафопоста. При пропадането на десния ѝ крак ищцата загубила равновесие, но успяла да се хване за съпруга си, който е успял да предотврати нейното падане и настъпването на по-големи вреди. Съпругът на пострадалата и техния приятел са успели да я заведат до входа на жилищния блок на ул. ***** и с асансьора да я качат до апартамента. Дясното стъпало започнало да се подува, поради което го е държала високо и са започнали поставянето на студени компреси. Поради късния час са решили, че на следваща сутрин директно ще посетят специалист травматолог, който да установи дали е налице счупване или само навяхване. Болките през нощта са се усилили, поради което се е наложило да приема болкоуспокояващи медикаменти.

На следващия ден 24.06.2021 г. около 11.35 часа ищцата с помощта на съпруга си посетила за преглед кабинета на д-р К.К - специалист ортопед - травматолог. При извършения преглед специалистът констатирал наличието на болка, оток и кръвонасядане по хода на 5-лъч на дясното ходило, като болката се е засилвала при палпация на базата на 5-та метатарзална кост. Движенията в тази област били болезнени и ограничени. След извършената рентгенография е поставена диагноза „Счупване на базата на 5-та метатарзална кост в дясно“. Препоръчана била терапия със студени компреси през първите 24 часа и силно ограничен двигателен режим. След този срок били предписани спиртни компреси през нощта и „Неоделмалт“ за мазане през деня до редуциране на отока. След този период била предписана мека имобилизация на глезена и стъпалото за срок от 30 дни при щадящ двигателен режим за същия срок. Цялата предписана терапия и режим на

възстановяване били спазвани стриктно.

На следващия ден *** г. ищцата посетила общо практикуващия си лекар д-р Т.М., която въз основа на диагнозата „Счупване на метатарзална кост“ е издала Болничен лист № *** за временна неработоспособност за периода от *** г. до *** г. или за 14 календарни дни. Предписаният режим бил „домашно - амбулаторен“.

На 28.06.2021 г. Т. Г. посетила кабинета по съдебна медицина, където била прегледана от д-р Т.Г.П. - специалист съдебен лекар. При извършения преглед съдебният лекар установил, че гръбната и външно страничната повърхност на ходилото на десния крак е оточна и разлято синкаво мораво кръвонаседната. Налице било ограничение в движението в областта на глезенната става. Прегледаната се е придвижвала с щадящо накуцваща походка. От представената медицинска документация и извършения преглед специалистът установил: „Счупване базата на 5-та предноходилна кост на десния крак. Оток и кръвонасядане с ограничени движения в областта на дясното ходило.“ Счупването на пета предноходилна кост в областта на базата е причинило трайно затруднение в движението на долния десен крайник за срок по дълъг от 30 дни.

На 09.07.2021 г. ищцата била прегледана от Специализирана ортопедична ЛКК при „МЦ Трета поликлиника“ ЕООД, като бил издаден болничен лист № *** за временна неработоспособност за периода от 09.07.2021 г. до 07.08.2021 г. или за тридесет дни. И след изтичането на този срок десния крак на ищцата в областта на стъпалото не бил възстановен и тя чувствала несигурност при стъпването на него и при извършването на движения. Продължителното отсъствие от работа обаче е започнало да ѝ създава затруднения от служебно естество. Ето защо, въпреки възможността да продължи отпуска, поради временна неработоспособност, ищцата се върнала на работа в офиса на ****, като в продължение на около два месеца се е налагало съпругът ѝ да я кара на работа, непосредствено до входа на офиса ѝ, намиращ се на ул. *** в близост до сградата на Община Стара Загора и да я връща обратно след края на работния ден.

Поради продължаващите болки и затруднения в движението на дясното стъпало ищцата провела курс по иглотерапия при д-р Н.М. в Медицински център *** ЕООД. Проведени били общо 12 процедури и прегледи, както и

закупувани и приемани хранително добавки за периода от 16.08.2021 г. до 09.12.2021 г. Този проведен курс на лечение и приеманите хранителни добавки оказали благотворно въздействие и са спомогнали за възстановяване нормалните функции на десния крак в областта на ходилото, както и за преустановяване на изпитваните преди това болки. Понастоящем състоянието на крака в областта на счупването било добро, като болка се изпитвала при понижаване на температурите и при по-интензивно натоварване.

Като последица от полученото увреждане за продължителен период от време съществено се е променил начина на живот на ищцата. Освен физическите болки и страдания, които били с изключително висок интензитет настъпило и влошаване на психическото и емоционално състояние. До инцидента ищцата била изключително жизнена и активна, като е извършвала множество дейности в домакинството. Поддържала е широк кръг от социални контакти и е осигурявала част от доходите на семейството си.

След инцидента ищцата е била за дълъг период от време в безпомощно състояние, нуждаейки се от непрекъснато съдействие за битовото си обслужване. Превърнала се е в бреме за близките и това е дало своето тежко отражение върху нейното психическо и емоционално състояние. Въпреки проведената рехабилитация и стриктно медикаментозно лечение, възстановяването ѝ е протичало бавно и трудно. Инцидентът е довел до загуба на работоспособност, активност и социални контакти за продължителен период от време.

Всички претърпени от ищцата вреди били пряка и непосредствена последица от стъпването и усукването на десния ѝ крак в пропаднал под нивото на асфалтовата настилка капак на кръгла ревизионна шахта, намираща се на уличното платно. Именно това ненормално състояние на пътното платно и пропадането на капака на шахтата с повече от 10 см. довели до попадането на крака на ищцата в образувалата се дупка, до загуба на равновесие, усукване на ходилото и счупване на кост на дясното ѝ стъпало.

Като последица от инцидента били претърпени и имуществени вреди за провеждането на терапия и рехабилитация, като всички тези вреди от имуществен и неимуществен характер с оглед принципа на справедливостта и в съответствие с материалния закон следва да бъдат репарирани.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника Община

Стара Загора, да заплати на ищцата Т. Г., сумата от 10 000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди от непозволено увреждане - хлътване и усукване на дясното стъпало, довели до счупване на базата на 5-та метатарзална кост в дясно, вследствие на пропаднал капак на кръгла канализационна шахта, намираща се в гр. Стара Загора, на ул. *****, в участъка между улиците ***** и **** на 23.06.2021 г. около 23.30 часа, ведно със законната лихва върху главницата от датата на увреждането - 23.06.2021 г. до окончателното му изплащане, както и сумата от 695,21 лв., представляваща обезщетение за претърпените от инцидента имуществени вреди, изразяващи се в извършените разходи за лечение и рехабилитация на увреждането, ведно със законната лихва върху главницата от датата на увреждането - 23.06.2021 г. до окончателното му изплащане.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Община Стара Загора, като е заета позиция за допустимост и неоснователност на исковите.

Оспорва, че счупването на базата на 5-та метатарзална кост в дясно не е станало по описания в исковата молба начин. Предвид това ответникът не дължал претендираното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, както и лихвата върху него.

Оспорва представените по делото, под опис фактури, тъй като счита, че лечение с иглотерапия не е било необходимо. Освен това с фактура № 0010000021 от 09.12.2021 г. била заплатена сумата от 95,20 лв. за хранителни добавки. Във фактурата не се сочи какви хранителни добавки е пила ищцата. Оттук не можел да се направи извод, че хранителните добавки били необходими да бъдат приемани във връзка с лечението и възстановяването на ищцата.

Наред с това оспорва и датата, от която се претендира лихвата върху имущественото обезщетение. От представените по делото документи било видно, че плащанията не са извършени на 23.06.2021 г., а на други дати след посочената.

Моли за отхвърляне на исковите.

Старозагорски районен съд, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено

следното от фактическа и правна страна:

Старозагорски районен съд първоначално е бил сезиран с обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 49 ЗЗД във вр. с чл. 45 ЗЗД – за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди и обезщетение за имуществени вреди. В о.с.з. на 13.09.2022 г. ищцата оттегли иска за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 695,21 лв., представляваща обезщетение за претърпените от инцидента имуществени вреди, изразяващи се в извършените разходи за лечение и рехабилитация на увреждането и производството по този иск бе прекратено, като за разглеждане остана единствено осъдителния иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди.

Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква работа, по силата на чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение, в който смисъл е разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, предвиждаща възможност за встъпване в правата на увредения срещу възложителя на работата, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Когато собственик на вещта, от която настъпват вредоносните последици, принадлежи на юридическо лице, то следва да носи уредената в чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД гаранционно-обезпечителна отговорност за виновното деяние /действие или бездействие/ на физическите лица, на които е възложило да поддържат в изправност вещта, която е станала непосредствена причина за настъпване на вредоносния резултат. Когато при ползване на вещта е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно чл. 49 ЗЗД. В този смисъл са и задължителните за съдилищата тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от Постановление № 4/1975 г. на Пленума на ВС и т. 2 от Постановление № 17/1963 г. на Пленума на ВС.

Съгласно задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС, юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е за вреди, причинени виновно от лицата,

на които е възложено извършването на работата. Вината се изразява в умишленото или по непредпазливост причиняване на вредата. В някои случаи се касае до неспазване на правилата за извършване на възложената работа, а в други случаи до невземане на необходимите мерки, за предотвратяване на увреждането. Затова обстоятелството, че причинителят на увреждането не е спазил дадените му указания или надлежните правила за извършване на възложената работа, а се е отклонил от тях, само по себе си не е основание за отпадане отговорността по чл. 49 ЗЗД. Вредите се считат причинени при изпълнение на възложената работа не само когато са резултат на действие, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена работа. За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждане, когато то се изразява в неизпълнение на задължения, които произтичат от закона, от техническите и други правила, и от характера на възложената работа.

По претенцията за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди:

От показанията на св. М. Г., очевидец на инцидента, се установява, че на 23.06.2021 г. вечерта се прибирал пеша заедно със своята съпруга /ищца/ и негов колега от гости на техния приятел. Достигнали ул. *****, като се движели по пътното платно поради наличие на паркирани на левия и десния тротоар автомобили. Освен това уличното осветление не осветявало улицата, тъй като короните на дърветата закривали лампите. Изяснява, че до процесната шахта имало и кошове за боклук, което правело трудно преминаването. Внезапно ищцата стъпала накриво в шахтата и си усукала крака, но не паднала тъй като се задържала за свидетеля. Усетила силна болка, като свидетелят я прибрал в дома им и сложили лед. На другия ден посетили лекар, тъй като кракът на ищцата бил син и надут и се установило типично счупване. Бил назначен отпуск поради временна неработоспособност на ищцата за две седмици. Кракът на ищцата трябвало да стои вдигнат с компреси. Месец – месец и половина ищцата била в лежачо положение, а св. Г. се грижел за домакинството. Кракът на ищцата бил обездвижен с ортеза за около 3-4 месеца. Общо ползваният от ищцата отпуск за временна неработоспособност бил 45 дни, като тя отказала още 30 дни, тъй като се притеснявала, че заместващите я служители в нейната работа можело да не се справят добре. Поради това се върнала на работа, като свидетелят я взимал и

върщал оттам. Всичко това се отразило негативно на ищцата, тъй като провалило и планирания ѝ годишен отпуск – семейството не ходило на море във ***, също на планиран фестивал в ***. Вместо да е навън с хора през лятото се наложило ищцата да стои по цял ден въщи. Притеснявала се не само за работата си, но и поради факта, че се наложило нейния съпруг да поеме цялата работа в домакинството.

По делото е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-медицинска експертиза, дало отговор на поставените задачи, след запознаване с приложените по делото медицински документи и извършен личен преглед на ищцата. Вещото лице е установило, че на ищцата е било причинено следното травматично увреждане: травматичен оток и кръвонасядане на дясното ходило, счупване на пета предноходилна кост на дясното ходило, което е причинило трайно затруднение на движенията на десния долен крайник. Вещото лице са дало заключение, че описаното увреждане е резултат на механизъм на огъване, усукване и разстягане и отговаря по време и начин да е причинено както се съобщава в данните по делото, т.е. стъпване в неравност – пропаднал капак на шахта на пътната настилка. Посочено е, че при правилно протичане на оздравителния процес, **пълно оздравяване** настъпва за около месец и половина – два месеца. Ищцата е била лекувана с компреси, по-късно спиртни компреси, покой, обезболяващи и мазила за отшумяване на оток, вкл. мека имобилизация на глезена и ходилото за срок от 30 дни, като приложеното лечение е било адекватно и съобразено с травмата. Към момента на изготвянето на заключението липсвали видими травми или следи от травми в областта на лявото ходило, като пострадалата съобщавала за моментни болки при влошаване на времето и натоварване. В конкретния случай проведеното лечение с иглотерапия не е било необходимо, като назначената от ортопедата терапия е била напълно достатъчна. **В о.с.з. в.л. изяснява, че лечението е била адекватно, но дори при пълно възстановяване при по-екстремни физически натоварвания на крайника могат да се получат болки. Под пълно възстановяване в.л. разбира липса на затруднения в движението и отшумяване на болковия синдром. Слагане на ледени компреси седмица след инцидента е изцяло адекватно лечение, тъй като те спомагат за спадане на оттока и възстановяване на движенията.**

От заключението на назначената по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че върху тротоара на процесния пътен участък е възможно паркирането на леки автомобили и ако са налице паркирали автомобили не е възможно преминаване на пешеходци. Изяснява, че на посоченото в исковата молба място има улична шахта, като около капака на шахтата има оформена дупка от асфалтовата настилка с диаметър около 75 см. Капакът на шахтата е по-ниско от асфалтобетона с 4-6 см.

По делото са представени амбулаторни листове за преглед на пациент /л. 6-7 от делото/ и болнични листове /л. 8-9 от делото/, от които се установява, че ищцата е била прегледана в деня на инцидента и следващия ден и е ползвала отпуск за временна неработоспособност от 45 дни. Представено е и съдебно-медицинско удостоверение /л. 10 от делото/, както и фактури за проведен курс за иглотерапия /л. 11-18 от делото/.

Настоящият съд намира, че така събраните в производството по делото доказателства – показанията на свидетелите Т. и Г., приложените по делото медицински документи и заключенията на вещите лица по допуснатата от съда съдебно-медицинска и съдебно-техническа експертиза се установява, че на 23.06.2021 г. при движение по ул. ***** ищцата Т. Г. стъпва в неравност /пропаднала шахта/ на пътното платно на посочената улица, вследствие на което получава следното травматично увреждане: травматичен оток и кръвонасядане на дясното ходило, счупване на пета предноходилна кост на дясното ходило. Установява се, че на ул. ***** /на посоченото в исковата молба място/ има улична шахта, като около капака на шахтата има оформена дупка от асфалтовата настилка с диаметър около 75 см. Капакът на шахтата бил по-ниско от асфалтобетона с 4-6 см, което обстоятелство се установява безпротиворечиво от събраните в производството по делото гласни доказателствени средства /вж. показания на св. Т. и Г./ и заключението на назначената по делото съдебно-техническа експертиза. От събраните в производството по делото доказателства – медицински документи, както и от заключението на вещото лице по изслушаната и приета съдебно-медицинска експертиза, изследвала приложената медицинска документация, се установява, че вследствие на инцидента ищцата е получила следното травматично увреждане: травматичен оток и кръвонасядане на дясното ходило, счупване на пета предноходилна кост на дясното ходило. В.л. е дало

заклучение, че описаното увреждане е резултат на механизъм на огъване, усукване и разстягане и отговаря по време и начин да е причинено както се съобщава в данните по делото, т.е. стъпване в неравност – пропаднал капак на шахта на пътната настилка. Посочено е, че счупването е съпроводено с болки и страдания, възстановяването трае около месец и половина – два месеца. След това се очаква пълно възстановяване. Проведеното лечение е било адекватно, с изключение на курса по иглотерапия, който не е бил необходим. Съдът напълно възприема доказателствените /фактическите/ изводи /без тези възпроизвеждащи исковата молба/ на приетата като компетентно изготвена и неоспорена съдебно-медицинска, която за целите на изследването е анализирала представената по делото медицинска документация, свидетелските показания, като е извършила и личен преглед на ищцата.

В настоящия случай, твърдението е за вреди, настъпили от несъответствие на вещ /пропаднал капак на шахта на пътната настилка/ с нормативните изисквания за безопасност, поради бездействие от страна на собственика на вещта. Собственик на улиците, булевардите, околните им пешеходни съоръжения и свързващите ги елементи на пътната инфраструктура в гр. Стара Загора е Община-Стара Загора, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА. Съгласно чл. 11 ЗОС имоти и вещи – общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин, а по силата на чл. 19, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 3 от Закона за пътищата /ЗП/, Община Стара Загора следва да поддържа пътищата, като осигурява необходимите изисквания за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година. Съгласно чл. 31 ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините /чл. 8, ал. 3 ЗП/. Съгласно § 1, т. 2 от ДР за ЗП „земно платно“ е част от повърхността в обхвата на пътя, върху която са разположени: платното /платната/ за движение; разделителните ивици; банкетите; тротоарите; разделителните и направляващите острови; зелените площи; крайпътните отводнителни и предпазни окопи; откосите; бермите и другите конструктивни елементи на пътя. Елемент от общинските пътища са и пътните съоръжения, които включват и водоотвеждащите устройства и пречиствателните съоръжения, както и характер безспорно има отводнителната шахта - чл. 5, ал.1, т.2 ЗП вр. § 1, т.3 от ДР на ЗП. Утаителната шахта, разположена в обхвата на пътя, в

която чрез пътните окопи постъпват повърхностните води от платно съгласно § 1 от ДР на ППЗПътищата е пречиствателно съоръжение. Следователно и ремонтът и обезопасяването на отводнителната шахта, като част от общинския път на ул. ***** в гр. Стара Загора е задължение на ответника /така и решение № 147/19.06.2012 г. на ВКС по гр.д. № 582/ 2011 г., IV г.о., решение № 170/23.07.2012 г. на ВКС по т.д. № 806/2010 г., II т.о./. При така установеното настоящият съ приема, че отводнителната шахта на пътно платно е част от пътя, а не от канализационна система. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 25, ал. 3, изр. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условия и ред на присъединяване на потребители и за ползване на ВиК системи /Наредба № 4/2004г./ съгласно която лицата, които отговарят за чистотата на уличната мрежа, поддържат и почистват дъждоприемните шахти, а операторите на водоснабдителните и канализационните системи поддържат и почистват връзката между дъждоприемната шахта и уличната канализация. В случая претенцията за вреди е за поведение представляващо неподдържане в изправно и безопасно състояние на отводнителна шахта на пътно платно, а не такова за връзка между шахта и канализация, поради което и съдът приема, че ответникът носи отговорност за обезщетяване на процесните вреди /така и решение № 57/30.05.2022 г. на ВКС по гр.д. № 2372/2021 г., III г.о., постановено в същата хипотеза - ищцата е паднала, след като е стъпила на неравност – вдлъбнато място в асфалта, представляващо вкопана под нивото на улицата шахта в рамките на Община, от което е претърпяла счупване на пета ходилна кост /осъдена и Столична община/, както и напр. решение № 262004/16.06.2022 г. на Софийски градски съд по в.гр.д. № 5164/2021 г. решение № 1764/26.11.2021 г. на Варненски окръжен съд по в.гр.д. № 2296/2021 г., решение № 150/07.02.2020 г. на Бургаски окръжен съд по в.гр.д. № 1272/2019 г., решение № 1321/14.11.2019 г. на Пловдивски окръжен съд по в.гр.д. № 1850/2019 г./. В дефинитивната разпоредба на § 1, т. 14 от ДР на ЗП е установено, че поддържането на пътищата представлява дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата.

Следователно ответникът следва да полага дължимата грижа по поддръжката на общинските пътища и пътни съоръжения в състояние, което

да осигурява обичайното и безопасното им използване.

Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено и по чл. 50 ЗЗД при невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства.

По делото не се спори, че ул. ***** е общински път, поради което и по делото е установено, че ответникът е следвало да поддържа същата съгласно чл. 31 от Закона за пътищата. В случая несъмнено за общината е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата и тротоара чрез привеждането им в съответствие с минималните технически изисквания, осигуряващи безопасност при тяхното използване, както и чрез отстраняване на повреди по нея /неравности/. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност при действията, респ. бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на населеното място. Доколкото ищцата претендира, че именно наличието на пропаднала под нивото на асфалта шахта дупка е причинило счупването на кост в дясното ѝ ходило, т.е. травмата е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които Община Стара Загора е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата и тротоара, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

По делото бе категорично установено посредством свидетелски показания, че ищцата е пострадала именно при стъпване в пропадналата шахта. Според вещното лице именно при стъпването си в пропадналата шахта ищцата е получила травматичен оток и кръвонасядане на дясното ходило, счупване на пета предноходилна кост на дясното ходило – налице е причинна връзка между виновното бездействие на лица, за които ответника отговаря и претърпяната травма. Установиха се и претърпени от ищцата неимуществени вреди от травмата – болки, страдания и неудобства, каквито тя описва в исковата си молба. Пълният оздравителен процес е продължил около месец и

половина- два. Била е в отпуск поради временна неработоспособност 45 дни. Все още е възможна поява на болки вследствие на по-сериозни натоварвания.

Следователно, за ищцата се е породило право на вземане на извъндоговорно основание срещу Община Стара Загора. Тъй като причинените вреди са закономерна, необходима последица от противоправното поведение на работници или служители при Община Стара Загора при или при повод на извършваната от тях работа, настоящият съд счита, че всички елементи на фактическия състав, пораждащ гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника са осъществени в обективната действителност.

В тази връзка възраженията направени в отговора на исковата молба и писмената защита на ответника, че обстоятелствата описани в исковата молба не отговаряли на истината са неоснователни. По делото се установи, че ищцата е вървяла заедно със своя съпруг и негов колега в тъмната част на денонощието като е стъпила в процесната шахта. Няма никакви данни по делото, които да установяват или поне да индикират, че с поведението си ищцата е допринесла за настъпване на вредоносния резултат. Приносът на увредения – обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. В настоящия случай, не се установява противоправно поведение на ищцата.

В обобщение - ответната община следва да отговаря имуществено за вредите, причинени на ищцата. Както стана ясно, кракът ѝ е попаднал във вдлъбнатото място в асфалта, представляващо вкопана под нивото на улицата шахта на ул. *****, която улица е общинска собственост. Както се посочи по-горе, съгласно § 7, т. 4 от ПЗР на ЗМСМА собственост на общините са общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване, а съгласно чл. 31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Общината като собственик на улицата е била длъжна да я стопанисва правилно, да я поддържа и ремонтира, за да може улицата, вкл. шахтата към нея да е в добро състояние. В случая се установява, че на пътното платно в процесния участък

е шахта намираща се под нивото на асфалта, която не е била обезопасена от служителите на общината. Инцидентът е станал бързо в тъмната част на денонощието, като близката улична лампа е била скривана от короната на дърво. Налага се извод, че вина за инцидента има общината, която чрез своите служители не е изпълнила задълженията си да поддържа улицата, вкл. шахтата в изправност, а е оставила настилката в лошо състояние, с необезопасена неравност, в която е хлътнал кракът на ищцата. Налице са предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на общината на основание чл. 49 ЗЗД.

Обективното състояние на ищцата след инцидента, вкл. провежданото лечение се установиха в хода на съдебното производство, основно от заключението на съдебно-медицинската експертиза и св. показания на св. Г..

Други възражения в отговора на исковата молба от ответника не са направени.

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД – по справедливост от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. /препотвърдено в тази своя част и с Тълкувателно решение № 1/21.06.2018 г. на ВКС по т.д. № 1/2016 г., ОСНГТК/ понятието “справедливост” по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

При определяне на това заместващо обезщетение съдът в настоящия съдебен състав съобрази характера на причиненото телесно увреждане - травматичен оток и кръвонасядане на дясното ходило, счупване на пета предноходилна кост на дясното ходило с възстановителен период от месец и половина – два месеца, като в.л. изрично заяви, че при по-екстремни натоварвания е нормално да се появят болки. Съдът съобрази и обстоятелствата, че пострадалата е била **шест седмици** в болничен, като е имала необходимост от чужда помощ поради своите затруднения в движението. От показанията на свидетеля Г., се установи, след инцидента ищцата е имала необходимост от съпътстващи грижи, като не е можела да

поема работата в домакинството и се е притеснявала за качественото изпълнение на служебните ѝ задължения от нейни колеги през нейното отсъствие, т.е. били са налице негативни изживявания във връзка с обстоятелството, че е отсъствала дълго от работа. Допълнително неудобство е било нарушаването на плановите за лятна почивка на ищцата и семейството ѝ като цяло. Настоящата съдебна инстанция цени показанията на този свидетел като достоверни и житейски логични, неповлияни от изхода на правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. Те са последователни, безпротиворечиви, кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства.

Следователно, при определяне размера на заместващото обезщетение за неимуществени вреди, причинени от виновното бездействие на служители при ответника е необходимо да се отчете степента на телесното увреждане, периодът на възстановяване, физическата болка, неудобствата в нормалната ѝ дейтелност водеща до негативна промяна в начина ѝ на живот. При анализа на всички обективни обстоятелства в конкретния казус – полученото увреждане на здравето, изразяващо се в телесна травма; причинените болки и страдания в резултат на причиненото увреждане – по време на инцидента, както и след това, продължителността и степента на претърпените болки и страдания около месец и половина – два месеца, причинените неудобства, свързани с ежедневно обслужване, нарушен житейски ритъм /отлагане на планирани летни почивки/, невъзможност да бъде полаган труд за шест седмици и притеснения през нейното отсъствие, появата на болки при по-сериозни натоварвания, което влошава качеството на живот на ищцата и при съобразяване с конкретните икономически условия настоящият съд приема, справедливият размер на заместващото обезщетение на ищцата при подобни травматични увреждания на пострадал при нейната възраст, но при наличие на пълно възстановяване от получената травма към днешна дата /които са от естество да намалят размера на присъденото обезщетение/ неимуществени вреди е 7 500,00 лв. Заместващото обезщетение представлява парично благо, като неговата обезщетителна функция е насочена към получаване на имуществени блага, чрез които да бъде морално удовлетворен пострадалият, като емоционално да бъдат потиснати изживените неблагоприятни последици от причинените му болки и страдания.

Тъй като при причиняване на вредоносен резултат от непозволено

увреждане, делинквентът изпада в забава от момента на извършване на противоправното деяние, без да е нужна покана – чл. 84, ал. 3 ЗЗД, акцесорният иск за заплащане на обезщетение в размер на законната мораторна лихва върху главницата от 7 500,00 лв. следва да бъде уважен за периода от момента на увреждането – 23.06.2021 г., до окончателното изплащане на главното парично притезание.

Поради това предявеният иск за присъждане на неимуществени вреди следва да бъде уважен за сумата от **7 500,00 лв.**, като за горницата до предявения размер от **10 000,00 лв.** е неоснователен и следва да се отхвърли.

По съдебноделоводните разноски:

Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищцата направените по делото разноски в общ размер на **1267,07** лв. за заплатено в брой адвокатско възнаграждение съобразно договор за правна защита и съдействие от 16.12.2021 г. /л. 19 от настоящото дело/ - с отбелязването в договора е изпълнено изискването на т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк.д. № 6/2012 г. ОСГТК, възнаграждение за вещо лице и заплатена държавна такса за исковата молба съразмерно на уважената част от иска. Базата за изчисляване на адвокатското възнаграждение съразмерно на уважената част от иска съдът определи на **850,85** лв., тъй като възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК е **частично** основателно – цената на исковете е 10,695 лв., като съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. минималния размер на адвокатското възнаграждение за процесуално представителство е 830,00 лв. + 3% от 695,00 лв. /горницата над 10 000 лв./, т.е. 850,85 лв.

На ответника на основание чл. 78, ал. 8 вр. ал. 3 ГПК ищцата следва да заплати юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице в общ размер на 106,05 лв. съразмерно на отхвърлената част от иска.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК,
Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 49 ЗЗД Община Стара Загора, гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, Булстат 000818022 да заплати на Т.

И. Г., ЕГН: ***** и адрес: ***** сумата от **7 500,00 лв.** /седем хиляди и петстотин лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, в резултат на травматично увреждане, получено на 23.06.2021 г. при стъпване на ищцата във вдлъбнатото място в асфалта, представляващо вкопана под нивото на улицата шахта на ул. *****, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 23.06.2021 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над сумата от **7 500,00 лв.** /седем хиляди и петстотин лева/ до пълния предявен размер от **10 000,00 лв.** /десет хиляди лева/ като **неоснователен**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Община Стара Загора, гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, Булстат 000818022 **да заплати** на Т. И. Г., ЕГН: ***** и адрес: *****, сума от общо **1267,07 лв.** /хиляда двеста и шестдесет и седем лева и седем стотинки/, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение за вещо лице и държавна такса съразмерно на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК Т. И. Г., ЕГН: ***** и адрес: ***** **да заплати** на Община Стара Загора, гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, Булстат 000818022, сума от **106,05 лв.** /сто и шест лева и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Старозагорския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____